

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΤΟΣ Γ'. — ΑΡΙΘ. 5

1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1919

|| ΑΘΗΝΑΙ. — Νίκης 11 Ἀριθ. τηλ. 997

ΠΩΣ ΕΠΕΝΘΗΣΑΝ ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΡΑΓΙΚΗΝ ΜΟΙΡΑΝ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΩΝ

Τὸ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν ἡρωϊκῶς πεσόντων προσκόπων Ἀϊδινίου καὶ τοῦ Ἐφόρου τῶν μεγάλων πατριῶτου Νικολάου Ἀγγελίδου προσκοπικὸν πένθος ἐξεδηλώθη ζωηρότατον καὶ τὸ ὑπερ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν αὐτῶν μνημόσυνον ἐτελέσθη συμφώνως πρὸς τὴν ἡμερολογίαν διαταγὴν τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου τοῦ Σώματος τὴν 14ην Ἰουλίου σεμνὸν καὶ ἐπιβλητικώτατον καθ' ἅπασιν τὴν Ἑλληνικὴν γῆν, ὅπου λειτουργοὶ προσκοπικαὶ ὁμάδες, ἀθρόα δὲ συλλυπητήρια διαβιβάζονται εἰς τὸ Κέντρον.

Αἱ ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ ὁμάδες ἐτέλεσαν τοῦτω ἐν τῷ τιθῶ τοῦ Παναθηρ. Σταδίου, χοροστατοῦντος τοῦ αἰδεσιμωτάτου ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Σπυριδωνος καὶ συντελικουροῦντος τοῦ ἐκ προσκόπων ἐκκλησιαστικοῦ χοροῦ τοῦ Σώματος, παρουσία τῶν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου, τῶν μελῶν τοῦ Τ. Π. Σ. καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις ἀρχηγῶν καὶ ἐφόρων ἐν οἰκῇ καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Γραφείων. Τὸ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ οἴκου καὶ τοῦ σχηματιοθέντος ὑπὸ τῶν ὁμάδων τετραγώνου στήθεν κενοτάριον ἐκαλύπτετο ὑπὸ τῆς θυζαντινῆς σημαίας μετὰ τοῦ δικεφάλου. Μετὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν ὁ Γ. Γραμματεὺς κ. Μ. Μινδλερ δι' ὀλίγων ἐξήθε τὴν προσκοπικὴν δρᾶσιν τοῦ ἀειμνήστου ἐφόρου Ἀγγελίδου καὶ τὴν αὐτοθυσίαν αὐτοῦ καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ἡρωϊκῶς πεσόντων προσκόπων, καὶ συνέστησεν εἰς τοὺς συγκεκμημένους νεαροὺς ἀκροατὰς του, ὅπως τηρήσωσιν κατὰ τῶν προσκοπικῶν βίον τῶν ἀμείνων τὴν μνήμην τῆς θυσίας τῶν πεσόντων ὑπὲρ τῆς προσκοπικῆς ιδέας καὶ τῆς Μεγάλης Πατριδος συντρόφων καὶ ἀδελφῶν.

Ἐν ΣΜΥΡΝῃ ἐπιβλητικώτατον ἐτελέσθη ὡσαύτως τὸ μνημόσυνον τὴν αὐτὴν ἡμέραν, συμφώνως τῇ ἡμερολογίᾳ διαταγῇ τοῦ Γεν. Ἐφόρου τοῦ Σώματος εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἀγ. Αἰκατερίνης πενθίμως κεκοσμημένον. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ ἠγείρετο μεγαλοπρεπὲς κενοτάριον, κατὰφορτικὸν οὐρανῶν, ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ ὁμοίου δύο ἐνωμοῖται εὐσιαλῶν προσκόπων ἀπέδιδον τὰς τιμὰς εἰς τοὺς θρηγουμένους

νεκροὺς συναδέλφους τῶν. Παρέστη εἰς αὐτὸ ἐκ μερῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Σώματος ὁ κυβερνήτης τῆς «Λήμνου» κ. Πανᾶς σύμβουλος καὶ ἐκ τῶν πρώτων ἰδρυτῶν τοῦ Σώματος, ἐπιθετὸς ὁ συνταγματάρχης κ. Ἀλέξ. Μαζαράκης, ὁ Σ. Μητροπολίτης Φιλαδέλφειας, Πρόεδρος τῶν προσκόπων Ἀϊδινίου, ὁ Πρωτοσύγγελλος τῆς Ι. Μητροπόλεως Ἐφέσου κ. Κυριλλος Ψύλλας, ἀντιπροσωπεῖα τῶν ὁμάδων προσκόπων Ἀρμενίων καὶ Γάλλων, τὸ Προεδρεῖον τοῦ Τ. Π. Σ. Περαίας, ὁ Π. Ε. καὶ Δ. Δάλλας, τὰ μέλη τῆς Περιφερειακῆς Ἐπιτροπῆς Σμύρνης καὶ πλῆθος λαοῦ. Συγκινητικὴ ἦτο ἡ στερῆ τῆς εἰς τὸν ναὸν εἰσόδου τῆς ἐριτίμου χήρας τοῦ μνημονευομένου ἀειμνήστου Νικολάου Ἀγγελίδου, συντετριμμένης ἐκ τῆς ὀδύνης, καὶ τῶν διασωθέντων ἐκ τῆς σφαγῆς καὶ καταφυγόντων ἐν Σμύρῃ προσκόπων Ἀϊδινίου. Ἡ λειτουργία ἐψάλη κατανυκτικώτατη ἱερουροῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σμύρνης κ. Χουρσοσίμου, ὁ ὁποῖος καὶ ἐξεφώνησε τὸν ἐπιμνημόσυνον λόγον, μετ' ὃ ὁ κ. Μ. Σεῖζάνης ἀπήγγειλεν ἐμπνευσμένον ποίημα, ὁ δὲ κ. Μιδανιὰν διηρημήνευσεν εἰς ἀμεμπτον ἑλληνικὴν γλῶσσαν τὴν συμμοχὴν τῶν Ἀρμενίων Προσκόπων εἰς τὸ θαρὸν πένθος τῶν ἀδελφῶν τῶν Ἑλλήνων.

Ἐπὶ τῶν ὁμάδων ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ἐτελέσθη εἰς τὸν αὐτόθι Ἱ. Ναὸν τῆς Ἀγ. Σοφίας ἱερουροῦντος τοῦ Π. Μητροπολίτου κ. Γενναδίου. Παρέστησαν καὶ αὐτὸ πλῆθος τῶν προσκόπων καὶ ἀρχηγῶν, ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Π. Ε. καὶ πολὺ πλῆθος, ἐπιμνημόσυνον δὲ λόγον ἐξεφώνησεν ὁ Τ. Ε. κ. Ἀλ. Πετρίδης.

Αἱ ὁμάδες ΕΛΕΣΣΗΣ ἐτέλεσαν μεγαλοπρεπῶς τὸ μνημόσυνον ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, πνεθίμως κεκοσμημένῃ, παρουσία τοῦ κ. Τ. Ἐφόρου, τοῦ κ. Νομάρχου, τοῦ κ. Δημάρχου, τῶν ἀρχῶν καὶ ἀπείρου πλῆθους λαοῦ. Ὁ ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος κ. Βασιανζῆς ἀπήγγειλε τὰς ἐπιμνημοσύνας εὐχὰς, ὁ δὲ Τ. Ε. κ. Σ. Θαλασσινὸς συγκινητικῶν καὶ διδασκικῶν ἐπιμνημόσυνον λόγον.

Ἐν ΒΟΛΩ τὸ μηνημόνιον ἐτελέσθη ἐν τῷ Ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως, μετὰ δὲ τὰς ἐπιμημοσύνας εὐχὰς ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Π. Ε. γυμνασιάρχης κ. Γ. Β. Κατσουρός ἐξεφώνησε μετὶ τῶν πατριωτικῶν ἐννοιῶν καὶ ἐποικοδομητικῶτατον ἐπιμημόνιον λόγον, ἐν τῷ ἑαίῳ ἐξήρει τὴν τελεσθεῖσαν ἐν Αἰδινίῳ μεγάλην θυσίαν.

Ἐν ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ἐτελέσθη ἐν τῷ Μητροπολιτ. Ναῷ, χοροστατούντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου κ. Ἀθανασίου παριστημένων τῶν μελῶν τῆς Περιφερειακῆς Ἐπιτροπῆς, τοῦ Τ. Ε. Γυμνασιάρχου κ. Κ. Λάσκαρη, τῶν ἀρχῶν καὶ πλήθος κόσμου, ἐξεφώνησε δὲ τὸν ποσοῦντα ἐπιμημόνιον λόγον ὁ ἀρχηγὸς κ. Π. Τσιανταφύλλοπουλος.

Αἱ δυνάδες ΠΕΙΡΑΙΩΣ ἐπὶ τὸν Ἐσθρον κ. Κόντην καὶ τὸν ἀρχηγὸν κ. Δέδερον μετὰ τῆς δυνάδος Ναυτοπροσκόπων Ναυσιάδου ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν κ. Γεωργιαντῶν ἐτέλεσαν προσκοπικὸν μηνημόνιον ἐπὶ τῶν σημαντικῶν προσκόπων καὶ Ἐφόρον Αἰδινίου εἰς τὸ ἀπέναντι τῆς νηϊθῆος Λέρον δάσος, ὅπου ἐδεδήσαν τὴν 14ην Ἰουλίου ἐστρατοπεδευμένοι. Τὴν

ἐπιμημόνιον δέησιν ἐτέλεσαν ὁ ἐφημέριος τοῦ Ναυσιάρχου Ἀρχιμανδρίτης κ. Σιαματιάδης, εἰς τὸ τέλος δὲ οὐβίβωσαν ὁ ἐφορὸς κ. Κόντηρης.

Ἐν ΚΕΡΚΥΡΑ ἐτελέσθη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Βλαχευσιῶν, παρουσίᾳ τοῦ Προέδρου τῆς Π. Ε. Κερκυρας κ. Γ. Στεφανίδου, τῶν λοιπῶν μελῶν αὐτῆς, ὄντων τῶν ἀρχηγῶν καὶ προσκόπων καὶ πολλοῦ πλήθους τὸ ὅποιον ἐν μεγάλῃ συγκινήσει παρηκολούθησε τὴν πένθημον προσκοπικὴν τελετήν.

Ἐν ΝΑΟΥΣΣΗ ἐτελέσθη ἐπίσης πάνδημον τὸ ἐν λόγῳ μηνημόνιον, παρέστησαν δὲ εἰς αὐτὸ οἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, οἱ δικασταὶ Βεροιαῆς καὶ οἱ διδάσκαλοι διοκλήρου τῆς Περιφερείας μετὰ τοῦ ἐν Βεροιαῖ ἐπιθεωρητοῦ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ πλήθος λαοῦ. Τὸν ἐπιμημόνιον ἐξεφώνησεν ὁ Πρόεδρος τῆς Τ. Ε. ἱατρὸς κ. Ἀθ. Καρῆς.

Ἐν ΛΕΣΒΩ ἡ ὡρισμένη ἡμέρα πρὸς τέλος τοῦ μηνημοσύνου εἶρε τοὺς προσκόπους κατὰ τὴν περιοδείαν τῶν ἀνὰ τὴν νῆσον εἰς τὸ Μανταράδον, ἐτελέσθη δὲ τοῦτο ἐν τῷ αὐτῷ Ναῷ τῶν Ταξιαρχῶν.

Ο ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΣ ΑΐΔΙΝΙΟΥ

Ἡ ἄνω εἰκὼν, ὀφειλομένη εἰς τὴν εὐμενῆ παραχώρησιν τοῦ ἐρασιτέχου ὑπολοχαγοῦ κ. Δ. Γουλιέλμου, παριστᾷ τὸν πρόσκοπον Ὁρέστην Χατζημιχῆν, θεραπευόμενον εἰς τὸ ἐν τῷ παλαιῷ ἀνακτόρῳ τῶν Στρατιωτικῶν Νοσοκομείων ἐν τῷ θαλάμῳ τῶν ἀξιωματικῶν. Ὁ μικρὸς αὐτὸς ἦρως ἀφοῦ διέφυγε τὴν σφαγὴν, τῇ ὁποίᾳ θύμα αἰ ἐπῆραν πλὴν τοῦ ἀληθμονήτη Ἐφόρου Ν. Ἀνδρεῖδου καὶ πολλοὶ σύντροφοί του χάρις εἰς τὴν ἔγκαιρον ἀνακατάληψιν τῆς πόλεως ὑπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ, ἔσπευσε νὰ προσφύγῃ εἰς αὐτὸν τὰς ὑπηρεσίας του μετ' ἄλλων διασωθέντων προσκόπων. Κατεγγίνετο εἰς τὴν κινδυνώδη ὑπηρεσίαν τῆς ταφορᾶς πυρραματικῶν ἀπὸ χώρον ἐκτεθειμένον

εἰς τὴν βλῆν τοῦ ἐχθροῦ εἰς ἄλλον ἀσφαλῆ, ὅταν θραύσμα ἐχθρῆς ὀβίδος ἐπέφερεν εἰς αὐτὸν τραυματικὰς διαμετρεῖς τοῦ θώρακος μετὰ τρώσεως τοῦ ἀριστεροῦ πνεύμονος. Διακομισθεὶς εἰς Ἀθήνας ἐτυγεν ἀπὸ τῆς πόντης στιγμῆς μεγίστων περιποιήσεων ἐν τῷ Στρατιωτικῷ Νοσοκομείῳ καὶ κατέστη τὸ χαϊδεμένο παιδί ὄλων τῶν ἐν τῷ θαλάμῳ θεραπευομένων κ. κ. ἀξιωματικῶν, τοῦ θεραπεύοντος κ. ἠπιόπου, τῆς ἐπιμελήσεως Ἀδελφῆς νοσοκόμου καὶ ὄλων τοῦ προσωπικοῦ τοῦ θαλάμου. Ἐφόρος τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σώματος διὰ συγκινῶν ἐπισκέψεων ἐνισχύον τὸ θάρρος, τοῦ, ἐνφ. οἱ ἀρχηγοὶ, ὑπαρχηγοὶ, πολλοὶ πρόσκοποι καὶ βαθμοφόροι ἐπισκεπτόμενοι αὐτὸν, κητόπιν παρασχεθείσης ἐξαιρετικῶς διὰ τὸν πρόσκοπον Αἰδινίου ἐλευθέρως εἰσόδου, φέρουν εἰς αὐτὸν τὴν χερὶν καὶ τὴν πεποιθήσιν τῆς ταξιαρχίας ἀποθεραπείας. Δὲν λείπουν δὲ καὶ αἱ προσφοραὶ μικρῶν προσκοπικῶν δώρων, τὰ ὅποια μετὰ συγκινήσεως ἀποδέχεται ὁ μικρὸς τραυματίας.

Ἐξαιρετικὴν δὲ συγκίνησιν εἰς αὐτὸν ἐπροξένησεν ἡ ἀποστολὴ ὑπὸ τοῦ Σώματος πλήρους προσκοπικῆς ἐνδυμασίας, καθόσον ἡ ἰδιὰ του ἐμβαπτισμένη εἰς τὸ τίμιον προσκοπικὸν αἷμα τοῦ τραύματος παρέμεινεν ἐν Αἰδινίῳ, ἐπίσης δὲ καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ ὁμάδων Σύρου κ. Λ. Κούστη προσφορὰ δέματος πολλῶν κητίων λοκουμιῶν, ἀποσταλέντων ὑπὸ τῶν Προσκόπων Σύρου διὰ τὸν ἡρωϊκὸν συνάδελφον καὶ αἱ ἐκ διαφορῶν προσκοπικῶν περιφερειῶν συγκαθητήριοι ἐπιταλαι προσκόπων. Ἦδη κατὰ τὴν ἐνταῦθα διαμονήν του καὶ μέχρι τῆς τελείας ἀποθεραπείας, ἡ ὁποία προγινώσεται ἀσφα-

λή: και ταχεία προσεκολλήθη εις την 3 ομάδα Ἀθηνῶν, εις την ὁποίαν και προήχθη τιμῆς ἕνεκεν εις ὑπερνοματίωσιν, ἀλλ' ἐκείνο τὸ ὅποιον ἀνυπομότως ἀναμένει εἶνε ἢ προαγγελθεῖσα ἀφίξις τῶν γονέων του, διὰ τὴν διενκόλυσιν τῆς ὁποίας θερμοῦς παροχέωσεν ἀπὸ τῆς πρώτης ἐπισκέψεώς του τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Σώματος.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΑΘΗΝΑΙ

Αἱ ὁμάδες τῶν Ἀθηνῶν ἀμιλλῶνται πῶς γὰρ εὐχαριστήσουσι τὸν Γενικὸν Ἐφόρον κ. Κ. Μελᾶν, ὁ ὁποῖος ἐν τῷ ἔτῳ τοῦ Σώματος, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ἢ πρῶτος τῶν ἰδρυτῶν και ὁ κύριος στυλὸς τῆς συντελουμένης ἀπὸ δεκαετίας Προσκοπικῆς ἐργασίας, ἐνδιαφέροντι, δὲν παύει ἀπὸ τῆς ξένης, εις τὴν ὁποίαν ἐβρίσκειται ἀκόμη γὰρ παροτρυνῆ, γὰρ καθοδηρῆ, γὰρ συμβουλεύῃ ὅπως οἱ διευθύνοντες ὁμάδας γὰρ ἐκτελέσωσι τὰς διαταγθεῖσας ἀπὸ ἡμερῶν σωτηρίους διὰ τὴν ὑγείαν τῶν παιδῶν και ἐγρήθων στρατιωπεδεύσεως. Οἷτω πᾶσαι σχεδὸν αὐταί, ἐκ τῶν ἐνότων κατωρῶσαν γὰρ ἐκτελέσωσι τὸ ἐπιβεβλημένον πρὸς τοὺς ἀποτελοῦντας αὐτὰς προσκόπους καθῆκον τῆς ἐπὶ ἡμέρας στρατιωπεδεύσεως. Τὸ τελευταῖον δεκαπενθήμερον πολυήμερον ἐκδρομὴν ἐξετέλεσαν μετὰ τῶν βοιωτῶνταιων καταλισμῶν οἱ ἀποτελοῦντες τὴν Τὴν Ο. Α. ἐμποροτακλήλων ἐπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς κ. Καρατζᾶ Παριελῆ. Ἀναχώρησαν τὴν νύκτα τῆς 20 ἰηξαιτος διενυκτίρουν ἐπὸ τὰ ἀνίσκηνα πέραν τῆς Κημισοῖας παρὰ τὸ 18 χιλ., τὴν δ' ἐλομένην βαδίσαντες διὰ τῆς ὁδοῦ Χαλκίδος διήλθον τὸ Τατόι και κατελθόντες διενυκτίρουν εἰς τὸν οὐροικισμὸν Μαλακάσας. Τὴν Δευτέραν 22 Ἰουλίου διενυκτίρουν εἰς τὸ Μήλεσι ὁπόθεν τὴν ἐλομένην ἐπροχώρησαν εἰς Σκάλαν Ὠρολοῦ και διηπεραιώθησαν εἰς Ἐρέτριαν. Ἐκεῖθεν ὁδεύοντες πρὸς Χαλκίδα κατηλίσθησαν και διενυκτίρουν εἰς Βασιλικὸν, ὁπόθεν τὴν Τετάρτην λίαν πρῶτὸ ἀπεχώρησαν εἰς Χαλκίδα. Αὐτόθι κατηλίσθησαν εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου ἀρχέτων εὐγενῶς παραχωρηθέντος ἐπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ κ. Γουλάρη. Κατὰ τὴν τριήμερον ἐν Χαλκίδι διαμονὴν ἐτιχον πολλῶν περιποιήσεων ἐκ ἑσθους τῶν αὐτόθι ἀρχῶν, ἰδια δὲ τῶν λειτουργῶν τῆς ἐκπαιδεύσεως.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ἡ 2α και 3η ὁμάς τῶν Προσκόπων Πειραιῶς ἐπὸ τὴν ἐδηγίαν τοῦ ἐφόρου κ. Κόντερη και τῶν ἀρχηγῶν θηρῶν, ἐπὸ τὸν Ἀρχηγὸν κ. Φ. Κοριέσην, ἐξέδρακ. κ. κ. Δέδεση και Μ. Δεσῆ μετὰ τῆς 12ης ὁμάδος Ἀμυγν τὴν ἐσπέραν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου εἰς Πόρον. Διενυκτίρουν εἰς τὸ Μοναστήρι, τὴν δὲ πρῶ-

ταν τῆς Κυριακῆς κατηλθον και ἠεροόδησαν τῆς θείας λειτουργίας εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κερατοῦ Προγυμναστηρίου. Τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς διενυκτίρουν ἐν τῷ καταστήματι τοῦ σχολασχεῖου τοῦ Πόρου, εὐγενῶς παραχωρηθέντος ἐπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Γεωργίου και εὐαγγέλθεν εἰς Πειραιᾶ τὴν Δευτέραν διὰ τοῦ ἀεροπλοῦν «Ἑλλη».

Κατὰ τὴν ἐπάνοδον ὁ ἐφόρος κ. Κόντερης ἀπεβιθάσθη εἰς Αἴγινα, ὅπου ἐπεθεώρησε τὰς ἐκεῖ ἐκδρομὰς ἀπὸ τῆς Κυριακῆς Ἰηην Ο. ΝΠ. ἐπὸ τὸν ἐπαρχηγὸν κ. Δεσῆ και τὴν Ο. Μηχανικοῦ ἐπὸ τὸν ἐπαρχηγὸν Κολαίτην, και ἔλαβε πληροφόρησις παρὰ τοῦ αὐτόθι ἀρχηγοῦ κ. Παπακωνσταντοῦ περὶ τῆς ὁδοῦ σις τῆς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀντικατασκευασθῆς τῆς Ο. Προσκόπων Αἰγίνης.

ΣΥΡΟΣ

Ἡ πρόβδος τῆς προσκοπικῆς κινήσεως ἐν Συρῷ, ἀλλὰ και εἰς ἄλλας γῆρας τοῦ Αἰγαίου ἐπὸ τὴν διεύθυνσιν και τὰς ἐδηγίας τοῦ ἐφόρου κ. Κ. Λάσκαρη βρῖνται ἀλλοιαική. Ἡδὴ ἐν Συρῷ λειτουργοῦσι 4 ὅλαι πληρεῖς ὁμάδες, ἐν ἡ μίαν Νηπιπροσκόπων, ἐν Μυκόνῳ 1, ἐν Τήρῳ 1, ἐν Πάρῳ 1, ἐν Νάξῳ 1. Ἀπασαὶ δὲ αἱ ὁμάδες αὐταὶ ἐκτός τῆς ἐν τῇ Λέσχῃ προσκοπικῆς ἐργασίας, τακτικῶς ἐκτελοῦσι και τὰς σπουδαίας ἐπὸ τοῦ κ. Γ. Ἐφόρου ἐκδρομὰς και ἐν ὑπαίθρῳ πολυήμερους σπορτοπεδίας. Τελευταίως ἡ Ἰη ἑμὲς ἐπὸ τὸν ἀρχηγὸν κ. Α. Κοῦτην ἐξετέλεσε τοιήμερον ἐκδρομὴν εἰς τὴν θῆσαν «Τάλαντα». Κατὰ τὴν ἐκδρομὴν ταυτην οἱ πρόσκοποι ἐδέχθησαν τὴν ἐπίσκεψιν και δὲ Ἀγγλων ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ, οἷτως παρέμειναν εἰς τὸ στρατόπεδον ὁλόκληρον τὴν ἡμέραν.

ΜΡ.

ἈΣΤΕΙΑ

Εἰς τὸ κατώφλιον τοῦ ἀνακτόρου τῆς Βουλῆς εἰς τὸν βουλευτῶν εἰσέρχεται ἐφοδιασμένος μετὰ πελώριον ἀδιάδρομον, ἐνῷ ἀκόμη ὁ καιρὸς εἶνε κολός.

Ἔνας δὲ θυρωρὸς μειδιῶν.

—Πῶς, κύριε βουλευτᾶ, με αὐτὸν τὸν ξηρὸν καιρὸν ερχεσθε γὰρ συνεδριάσετε μετὰ τὸν μουσαμᾶ σας.

—Φίλε μου, λαμβάνω τὰ μέτρα μου, μοι εἶπον ὅτι ἡ συνεδρίασις θὰ εἶνε θυελλώδης.

Εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον.

—Κύριε Δικαστή, ἐγὼ βρῖσκω πολὺ ἄδικο γὰρ με φυλακίσετε γὰρ τῆς κόπτες ποῦ ἔκλεψα περισσότερες μέρες φέτος ἀπὸ πέρσιον, ἀφοῦ φέτο μάλιστα εἶνε πολὺ φτηνότερα τὰ πουλερικά.

Ἀπόστολος Γ. Ζάνας

ΤΙ ΣΤΟΙΧΙΣΕ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ

Ἀπὸ τὸν Αὐγουστο τοῦ 1914 μέχρι τοῦ τέλους Μαρτίου 1919, ἡ Ἀγγλία, σύμφωνα μετὰ τὰς ἐπισήμους στατιστικάς, ἐδαπάνησε γὰρ τὸν πόλεμον 6 δισεκατομμύρια, 700 ἑκατομμύρια λίρας.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΟΥ

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΑΣ

Τὸ ἑσπέριον μυθιστόρημά μας «Ὁ Μικρὸς λόρδος Φόντιλσον» ἔχει κατακτήσει τοὺς ἀναγνώστιας μας ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὰς ἐπιστολάς των ποῦ κάθε μέρα λαμβάνομεν εἰς τὰ γραφεῖά μας. Πρέπει νὰ σημειωθῇ δι' ὅσο προχωρεῖ ἡ ἀνάγνωσις τόσο καὶ πλέον ἐνδιαφέρουσα θὰ γίνεται. Δὲν πρέπει νὰ παραλείνωμεν δι' ἡ ὑπὸ πᾶσαν ἐποχὴν ἐπιτυχῆς μεταφρασίς ὀφείλεται εἰς τὴν Δαδὰ Ἀλεξ. Μαυρογέννη, ἡ ὁποία εἶνε καὶ γραμματεὺς τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων. Τὴν Δαδὰ Μαυρογέννη τὴν γνωρίζουν οἱ ἀναγνώστιας μας καὶ ἀπὸ τὸ θαυμάσιον διήγημά της, τὸ ὁποῖον καὶ ἐβραβεύθη εἰς τὸν τελευταῖον διαγωνισμόν.

Η ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΣΧΟΛΗ

Ἡ νυκτερινὴ σχολὴ τῆς ὑπὸ τὸν κ. Ράνιον 8ης Ὀμάδος διέκοψε τὰ μαθήματά της πρῶτον διότι ἡ 8η ἑμᾶς ἀναγκάζεται νὰ φύγῃ προσεχῶς ἀπὸ τὴν Δέσχη τῆς, ἐπειδὴ τὸ σπίτι νοικιάζεται καὶ δευτέρου διότι ἡ ἀγαπητὸς ἀρχηγὸς τῆς 8ης Ὀμάδος κ. Ράνιος, στρατιώτης, διετάχθη νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Σῶμα του. Ὁπωσδήποτε θὰ ἐξευρεθῇ τρόπος ὅπως τὸ σχέδιον τῆς Νυκτερινῆς Σχολῆς μὴ ματαιωθῇ καὶ ἐλπίζομεν δι' ἡ γρήγορα θὰ σᾶς ποῦμε ποῦ θὰ γίνονται τὰ μαθήματα.

Η «ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ»

Ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» ἐκδίδεται καὶ εἰς τὸ παρὸν τεύχος ὀκτασέλιδος διότι ἀκόμη δὲν κατορθώσαμεν νὰ τακτοποιηθῶμεν εἰς 8, δι' ἀφορὰ τὸ Τυπογραφεῖον ἀπ' ἑνὸς καὶ ἀπ' ἑτέρου διότι, ὡς ἐδηλώσαμεν καὶ εἰς τὸ περασμένο φύλλο, τὸ περιοδικὸ αὐτὸ βραβεύεται μόνον εἰς τὰς ἐκ τῆς πωλήσεως εἰσπράξεις, μὴ ἐννοοῦν νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὸ πρόγραμμά του πρὸς ἄλλαν κωλοφορίας, δημοσιεύων πράγματα καὶ καταφεύγων εἰς μέσα, ὅπως πολλὰ ἄλλα περιοδικὰ κάμουν, τὰ ἅποια εἶνε τελείως ἀσυμβίβαστα ὅχι μόνον μὲ περιοδικὸ γιὰ παιδιὰ, ἀλλὰ μὲ οἰαδήποτε δημοσίενοι ποῦ μπαίνει σὲ σπιτία. Τὴν πολιτικὴν αὐτὴν θὰ τὴν ἐξακολουθήσῃ ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» μὲ χρὴ τέλους. Πρέπει νὰ προειμᾶτε 8 σελίδας μὲ φωνὴν πνευματικὴν τροφήν ἀπὸ 16 σελίδας μὲ τροφήν ποῦ εἶνε γιὰ τὴν ψυχὴν σας δηλητήριον.

ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΤΑΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΣΑΣ

Πολλὰ στρατιώπεδα προσκοπιὰ ἔγιναν καὶ θὰ γίνον τῶρα τὸ καλοκαίρι εἴτε σὲ ἐξοχὸς εἴτε σὲ ἀκρογυαλίεσ. Ἄς μᾶς στείλουν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν διαφόρων ὁμάδων ἐντυπώσεις ἀπὸ τὰς ἐκδρομάς των καὶ φωτογραφίεσ. Ὅ,τι εἶνε καλὸ θὰ τὸ δημοσιεύωμεν εὐχαρίστως. Ἐνα μόνον. Αἱ περιγραφαὶ νὰ μὴ εἶνε

ΤΟ ΑΓΓΛΙΚΟ ΜΑΘΗΜΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ

ἀτελείωτοι. Ἐχω τὸ σφύριον μου μερικὲς περιγραφὰς ἐκδρομῶν, ποῦ δὲν θὰ ἤρκει ὅλο τὸ περιοδικὸ γιὰ νὰ τὰς χωρέσῃ. Προσπαθήσατε νὰ γράψετε σύντομα. Εἶνε μιὰ πρῶτης τάξεως πνευματικὴ ἐξάσκησης. Θὰ ἴδῃτε δι' ὅσον εἶνε καὶ τόσο εὐκόλο.

Ο ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΒΡΑΒΕΥΘΕΙΣΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΟΥ ΕΡΡΙΚΟΥ

Ἐπεριμένομε ὅλοι ἴσῃν αἴθουσα τῆς λέσχης τῆς ὁμάδος καὶ εἶχαμε συγκέντρωσι μὲ τέτιον πρῶτα.

Καθὼς ἐπεριμένομαε γιὰ κείνους ποὺ δὲν εἶχαν εἶδῃ, μερικὰ ἀπ' τὰ παιδιὰ ἄρχισαν νὰ μουρμουρίζουν καὶ μερικὰ ἄρχισαν νὰ κατηγοροῦν τοὺς ἀργοπορησάντας. Καὶ θαρρῶ μάλιστα πῶς δι' ἡ λέγαμε μερικὰ πράγματα ποῦ δὲν ἦσαν εὐπρεπῆ.

Ἀφοῦ ἡμίλησαν μ' αὐτὸν τὸν τρόπο, ὁ Ἑρρίκος ἕνας ἀπ' τοὺς παλαιότερους προσκόπους, σηκώθηκε ἐπάνω καὶ ἔψαψε τὸ χέρι του. Καὶ ὁ Ἑρρίκος ὡς εἶδε πῶς ὅλοι σταματήσανε, εἶπε. «Ποτὲ μὴ λές κατὰ γιὰ κανένα, τίσω ἀπὸ τὴν πλάτη τοῦ. Ἀκοῦσιτε νὰ σᾶς πῶ ἕνα παραμῦθον. Οἱ ἄλλοι ταχτοποιηθήκανε σ' τὰ καθίσματά τους γιὰ νὰ ἀκουσθοῦν, καὶ ἴδου τὸ παραμῦθόν μου εἶπε.

«Μιὰ φορὰ κ' ἕνα καιρὸ τὸ λεοντάρι ἦταν ἄρρωστο. Μιὰ φορὰ τῶρα ποῦ ὁ λέων εἶνε βασιληᾶς σ' τὰ ἔφα, ὅλα τὰ ζῶα ἤρθαν νὰ τὸν ἴδω, καὶ νὰ τοῦ ποῦν, πῶσο εἶνε λυπημένα ποῦ ἦταν ἄρρωστος».

«Ὁ λέων κείναιαν ἴσῃ σπηλιὰ, καὶ τὰ ἄλλα ζῶα κάθισαν γύρω τῆ σπηλιὰ καὶ τὸν βλέπανε».

Καθὼς ὁ λέων παρατηροῦσε γύρω καὶ ἐμούγκριζε μὲ πόνο, εἶδε πῶς ἡ Ἀλεποῦ δὲν ἦταν ἐκεῖ. Θύμωσε πολὺ γι' αὐτὸ κ' ἐφώνησεν μὲ θυμωμένους. «Γιατὶ δὲν ἔρχεται νὰ με ἴδῃ, ἀφοῦ εἶμαι ἄρρωστος;» «Ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἀποκρίθηκε, γαίτι κανεὶς δὲν ἠγνώριζε ποῦ ἦταν ἡ ἀλεποῦ. Ὁ λέων ἐφώνησε κ' ἐθύμωσε παραπάνω. Ἐπὶ τέλους ὁ Λύκος ἠμίλησε. Ὁ Λύκος δὲν ἀγαποῦσε τὴν Ἀλεποῦ καὶ εἶπε τὰ ἐξῆς. «Ἡ Ἀλεποῦ δὲν θὰ ἔλθῃ ἀπόψε. Τὴν ἀκούσα νὰ λέγῃ πῶς δὲν θὰ ἔλθῃ, παρὰ ἀφοῦ πεθάνῃ ὁ λέων καὶ γένη ἐκεῖνη βασιληᾶς».

«Ἀλλὰ τὴν σιγμὴ αὐτῆ, ἐνῶ ὁ Λύκος ἔλεγε ὅλα αὐτὰ, ἡ Ἀλεποῦ ἤρθε μέσα ἡσυχὰ καὶ τὴν ἄκουσε ὅλα. Ἀλλὰ ὁ Λύκος δὲν εἶδε τὴν Ἀλεποῦ καὶ δὲν ἠγνώριζε πῶς τὸν ἄκουσε. Ἡ Ἀλεποῦ εἰσῆλθε καὶ τὴν ἔβλεπε ἐκεῖ ποῦ ἐκεῖτο ὁ λέων, ἔσκυψε πολὺ χαμηλὰ καὶ ἔθαλε τὴν μύτη της μὲς τὴν σκόνῃ. Ὁ λέων ἤταν πολὺ θυμωμένος καὶ τῆς μούγκρισε. «Ποῦ ἦσουν,

Άλεπού; Γιατί δὲν ἤρθες πειὸ γρήγορα νὰ μὲ ὄῃς ἀφοῦ ἤξερες πῶς ἤμουν ἀρρωστος;» Τότε ἡ Άλεπού πολὺ εὐγενικὰ καὶ ἡσυχὰ εἶπε.

«Ἐπιτρέψατε νὰ πῶ εἰς τὴν Υ. Μεγαλειότητα δι' ἐπὶ τῶν σιῶν γιαιροῦ, γιὰ νὰ ὀδῶ ἂν θὰ μπορούσα νὰ εἶρω κάποιον φάρμακο, τὸ ὁποῖον τὰ ἔκαμνε ὄλως διόλου καλὰ τὸν Λέωντα.»

«Καὶ τί εἶπε ὁ γιαιρός;» ἐρώτησεν ὁ Λέων. «Ἐἶπε, Μεγαλειότητα, δι' ἂν ἠθέλαμε ὁ Βασιλεὺς νὰ γίνῃ ὄλως διόλου καλὰ, ἔπρεπε νὰ πάραμνε τὸν Λύκο, νὰ τὸν γδάρωμε γρήγορα καὶ νὰ τυλίξωμε τὸν Λέοντα ὁτὸ θέρημα του, καὶ θὰ γίνονταν γρήγορα ἐπιτέλως καλὰ. Καθὼς τὸ ἤκουσαν αὐτὸ τὰ ἄλλα ζῶα, πῆδηξαν ὅλα καὶ ἄραξαν τὸν Λύκο τὸν οὐκίωσαν τὸν ἔγδασαν πολὺ γρήγορα ἐνῶ ἀκόμη ἦταν ζεστός καὶ ἐτύλιξαν οἱ γὰ μὲ τὸ δέγμα τὸ Λεοντάρι σ' αὐτό. Τώρα, νὰ τί ἀπόλαβε ὁ Λύκος οὐκίωσας γιὰ τὴν Άλεπού πίσω ἀπ' τὴν πλάτη της. Ποιὲ μὴ λὲς κακὸ γιὰ κανένα πίσω ἀπ' τὴν πλάτη του.» Γελάσανε πολὺ ἀναμειάζυ τους τὰ παιδιὰ. Σὰν ἐσταμάτησαν εἶπαν σὶὸν Ἐρρίκο νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ παραμῦθι εἰς τὰ ἄλλα παιδιὰ τὰ ὁποῖα ἤσαν ἀρχιτερά. Ἐγελάσαμε ἰσοπολύ. Τώρα, αὐτὸ δὲν εἶν' ἕνα καλὸ παραμῦθι ποῦ ἀξίζει τὸν κόπο νὰ τὸ θυμῶται κανεὶς; Καθὼς θλέπετε ποτε δὲν τὸ ἔχεσασ καὶ οὐχρὰ τὸ πα καὶ σ' ἄλλους. Ἰσως νὰ μπορούτε νὰ τὸ θυμηθῆτε καὶ οεῖς ἐπίσης γιὰ νὰ τὸ πῆτε καὶ σ' ἄλλους. Καὶ μπορεί νὰ σταματῆτε καὶ νὰ μὴ λείτε, καὶ τὸ ὁποῖο ἀκριβῶς θὰ λέγατε ὄχι πολὺ εὐχάριστο γιὰ κάποιον ὁ ὁποῖος δὲν παρενοχλεῖται ὅπου ἦσουν οὐ. «Στάσου. Πάνω σὲ τί ἦταν αὐτὴ ἡ ἱστορία.» Ὁ Ναι. Ποιὲ μὴ λὲς κακὸ γιὰ κανένα πρόσωπο πίσω ἀπ' τὴν πλάτη του.» Ἐγινε ὁ Λέων καλὰ. Δὲν γνωρίζω τὸ παραμῦθι δὲν μᾶς τὸ λείει.

Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ (Πρ. 1 Α' Σμύρνης)

Ο ΛΟΓΟΣ

—Γιατί μεταχειρίζεσαι τόσο μακροῦά πίπα; Αὐτὴ μοιάζει σχεδὸν μὲ μπαστοῦνι.

—Ὁ γιαιρός μου εἶπε «μακροῦά ὄσο μπορείς ἀπὸ τὸ κάπνισμα.»

ΤΟ ΞΥΝΟ ΓΑΛΑ

Τώρα μὲ τίς ζέστες τὸ γάλ' αμᾶς βάζει σὲ ἀνησυχίες. Πῶς νὰ τὸ διατηρήσουμε καὶ νὰ μὴ ξυνήσῃ. Οἱ φίλοι μας μᾶς δίδουν διάφορες συμβουλές πῶς νὰ διατηροῦμε τὸ γάλα φρέσκο, ἄλλὰ σπανίως μᾶς λέγουν τί νὰ κάνουμε μὲ τὸ ξυνισμένο γάλα.

Καὶ ἐν τούτοις τὸ ξυνὸ γάλα εἶνε χρησιμώτατο. Στὴ Γαλλία ἀφίνουν ἐπιτηδες τὸ γάλα νὰ ξυνήσῃ γιὰ νὰ τὸ μεταχειρισθοῦν σὲ μπισκότα, σὲ γλυκίσματα κλ. Ἐκτὸς τούτου ὄμως πρέπει νὰ ξέρετε ὄτι γιὰ ὄσους πάσχουν ἀπὸ δυσπεψία τὸ ξυνὸ γάλα εἶνε προτιμώτερο ἀπὸ τὸ φρέσκο. Ἄν ἐπίσης ἔχετε κόττες σπῆτι σας, τὸ ξυνὸ γάλα εἶνε πολύτιμο, ἐπειδὴ ἡ κόττες τοελλαι-

νονται γι' αὐτὸ, ἰδίως ἀνακατωμένο μὲ τὸ φαγητὸ τους. Τὸ ξυνὸ γάλα ἐπιδορᾷ θαυμασίως καὶ στὴν ὕγεια μᾶς κόττα σκαὶ στὰ αὐγὰ ποῦ κάμνει. Ἐπειτα μπορεί νὰ τὸ μεταχειρισθῆτε γιὰ νὰ λουστράρετε τὰ λουστρίνια σας. Κανένα ἄλλο ὕγρὸ ἢ πάστα δὲ θὰ βρῆτε καλλίτερο γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ ἀπὸ τὸ ξυνὸ γάλα. Ὁσαύτως εἶνε πολύτιμο γιὰ τὸ δέγμα, γιὰ τὰς ἐξάψεις, γιὰ τὸ ἠλιόκαμμα. Ἄν τὰ χέρια σας εἶνε πετσοκομμένα ἢ τραχειὰ τὰ τρίβετε μὲ ξυνὸ γάλα. Ἰδοῦ πόσο χρήσιμο λοιπὸν εἶνε.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

— Ἀπὸ τὴ Χαλκίδα

Ἐδέχθημεν εἰς τὴν πόλιν μας τὴν 24-7 περὶ τοὺς εἴκοσι προσκόπους τῆς 7ης ομάδος Ἀθηνῶν, ὑπὸ τὴν ὄδηγιάν τοῦ λαμπροῦ ἀρχηγοῦ των κ. Π. Καρατζᾶ, ὄστις εἶνε ἀγαπητὸς τοῖς προσκόποις του.

Οἱ ὄς ἄνω πρόσκοποι διέμειναν ἐν τῇ Βα Δημοτικῇ σχολῇ ἀρρένων, ἐνθα ἐγενόμην δεκτὸς εἰς συνέντευξιν παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ των.

Ὁ κ. Καρατζᾶς ἐφάνη προθυμώτατος νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰς ἐρωτήσεις μου.

Μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν ὀμηλικότητα καὶ εὐγλωττίαν μοὶ ἀνέφερε τὸν σκοπὸν τῆς ἐκδρομῆς καὶ τὸ δρομολόγιον ὃ ἠκολούθησεν. Εἶνε δὲ τούτο. Τα τοῖον, Μαλακᾶσα, Μελίσσι, Ὁρωπὸς Ἐρέτρια Βασιλικὸ καὶ Χαλκίς.

Ἐκτὸς διαφόρων ἄλλων θεμάτων τῶ ἀνέφερα καὶ θέμα σχετικὸν πρὸς τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Προσκοπισμοῦ καὶ ἐν Χαλκίδι.

Ὁ κ. Καρατζᾶς μοὶ ἐξέφρασε κατ' ἀρχὰς τὴν λύπην του διότι ἡ Χαλκίς ὕστερησε τοσούτον τῶν ἄλλων πόλεων εἰς τὸν Προσκοπισμόν. Τῇ συστάσει ὄμως τῇ ἰδικῇ μου μοὶ ὕπεσχέθη ὄτι θὰ φροντίσῃ ἵνα ἐπεκταθῇ καὶ ἐν Χαλκίδι ὁ Προσκοπισμός.

Περαιτωθείσης οἴτω τῆς συνεντεύξεως, ἠγχαρίστησα τὸν κ. Καρατζᾶν διὰ τὴν εὐγένειαν μεθ' ἧς μὲ ὑπεδέχθη, ὕποσχεθείς πᾶσαν συνδρομὴν μου εἰς τὸν Προσκοπισμόν.

Δὲν δύναμαι νὰ παραλείπω τὸ νθανμασμόν τὸν ὁποῖον ἐπροξένησαν οἱ Πρόσκοποι τῆς 7ης Ὀμάδος εἰς τὴν Κοινωνίαν τῆς Χαλκίδος διὰ τῆς πειθαρχίας των καὶ τῶν προτερημάτων των κατὰ τὴν ἐκφορὰν τῆς πολιοῦχου τῆς πόλεός μας Ἀγίας Παρασκευῆς.

Τελευτῶν χαιρετῶ τὸν κ. Π. Καρατζᾶν καὶ τοὺς ἐκδρομόντας Πρόσκόπους τῆς 7ης Ὀμάδος.

ΚΩΝ. ΣΑΛΟΝΙΚΙΟΣ

Δημοσιογράφος

— Ἀπὸ τὸ Βόλο

Στῆς 18 Ἰουλίου τὸ θράδν ξυνίαν πάλιν νυκτερινὰ ἀσκήσεις. Οἱ πρόσκοποι πῆγαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ νεκροταφείου καὶ ἔκαμαν ἀναγνώροις τοῦ ἐδάφους,

Ύστερα δὲ γίνηκε διδασκαλία περὶ μικρῶς καὶ μεγάλης Ἀρχίου, πολιτικοῦ ἀστέρος κλπ. (Τὸ διαλέξαμε αὐτὸ τὸ μέρος γιὰ τὴν φύγη ἀπ' τὰ παιδιὰ ὁ φόβος γιὰ τὸ νεκροταφεῖο). Στῆς 11 1)2 μ. μ. οἱ πρόσκοποι τραγουδοῦντες γύρισαν στὴ πόλι καὶ διαλέθησαν σὶὰ γραφεῖα.

Στῆς 21 Ἰουλίου Κυριακῆ τμημα ἐξέδραμε μέχρι σὶὸ ξωκλήσι τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ καὶ ἄλλο τμημα μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ὑποφαινώμενον ἔκαμε ιοτήμερο ἐκδρομὴ μὲ τὸ βατόρι ἴσαμε τὸ Ξηροχώρι τῆς Εὐβοίας. Τὰ χωριά ποῦ περάσαμε εἶνε Ὁρειοί, Ξηροχώρι, Ἀγ. Γεώργιος, Ἀγ. Παντελεήμων, Κανατιάδικα.

Στῆς 25 Ἰουλίου νυκτερινὰ γυμνάσια ἀνιχνεύσεως, παρακολούθησις ἰχνῶν κλπ.

Στῆς 27 καὶ 28 Ἰουλίου ἕγινε διήμερος ἔκδρομὴ μέχρι Λοζάνειας. Οἱ πρόσκοποι διανυκτερεύουσι σὶὸ χωριὸν καὶ τὴν ἄλλη μέρα κάμνον διὰφορες ἀσκήσεις. Τὸ βράδυ γύρισαν διὰ μέσου Ἀνεμούτσας καὶ Ἀλλῆς Μεριάς καὶ περὶ τὴν 10 1)2 μ.μ. διαλέθησαν σὶὸ Βόλο.

— Ἀπὸ τὴ Σύνδρον

Ἐξημέρωσαν ἡ Κυριακῆ καὶ εἰς τὰς 5.20' τὸ πρωτὶ ὅλοι οἱ πρόσκοποι τῆς 8ης καὶ 9ης ὁμάδος, ἤμασθε μαζεμμένοι σὶὰ «βαποράκιον». Στῆς ἕξ τὸ βαποράκι τῆς «Χαμιδέτ» ἐξεκίνησεν ἀπὸ τῆ Σύνδρον μὲσά σὶὰ τραγοῦδια τοῦ Βενιζέλου καὶ τοῦ Στρατοῦ μας ποῦ ψέλναμε ὅλοι οἱ πρόσκοποι μὲ μιὰ ἀπεριγράπτῃ χαρᾷ καὶ εὐθυμίᾳ.

Τὸ βαποράκι μας προχωρεῖ καὶ σὲ λίγο θροισκόμαστε ἔξω ἀπὸ τὸ λιμάνι καὶ μὲ παράδοξῃ λαχτάρα βλέπομε νὰ φανερωθῆται μπροστὰ μας ὁ ξακουστός Μπαζοῦ - Μπασᾶ, σὺν νὰ λέμε τὸ λατομεῖο τῆς πέτρας ποῦ τόσα κορμιά δίκων μας ἔχει χαρίσει σὶὸ χάρο.

Σὲ δέκα λεπτά φθάνομε σὶὸ Καστάσι ὀλοπράσινο ἀπὸ δώφορα δένδρα καὶ κρηπίσματα καὶ ἀπὸ ἴηλὰ βλέπομε νὰ κατεβαίη ἓνα προσκοπάκι τῆς ὁμάδος μας καὶ μὲ λαχτάρα τρέχει νὰ πιάσῃ τὸ βαποράκι μας ἀλλὰ μόλις κάνει νὰ τὸ φθάσῃ φεύγει γιὰ νὰ μᾶς φαρμακώσῃ γιὰ μιὰ σιγμὴ τὴν χαρὰ μας.

Προχωροῦμε πρὸς τὴν Καρανίνα, φθάνομε σὶὸ Κιὸς-τεπέ καὶ τέλος στῆς 6.30 φθάνομε σὶὸ Κοκίον — γιὰλῆ.

Βγαίνομε ἔξω καὶ προχωροῦμε σὲ τετράδες πρὸς τὰ Δίτσα ὅπου καὶ φθάνομε στῆς 8. Ἐκεῖ κατεση-

νήσαμε καὶ ξεκουραστήκαμε ἴσαμε τῆς 8 1)2 καὶ ἀφοῦ ἐψήσαμε καὶ ἤπιαμε τὸ τσάι μας εἶμαστε ἔτοιμοι γιὰ τὰ γυμνάσια μας στῆς 9.

Τὰ γυμνάσια μας ἀρχίζον μὲ μιὰ ψευδομάχη.

Εἶνε ἡ ὥρα 9.30' καὶ χωρίζομαστε σὲ δύο στρατόπεδα: τὸ ἓνα τῆς ἀμύνης ξεκινᾷ προίτηρα ἀπὸ μᾶς καὶ πιάει ἓνα ὑψωμα εἰς τὸ ὅποιον καὶ ἐπώνει τὴν κωανόλενον σημαίαν μας.

Ἐμεῖς, τὸ ἄλλο στρατόπεδο, ἀποπειλοῦμε τὴν ἐπίθεσι καὶ ὕστερα ἀπὸ πολλοὺς κόποις οἱ μισοὶ ἀπὸ τὸ πῖσω μέρος τοῦ ὑψώματος καὶ οἱ ἄλλοι μισοὶ σκορπισμένοι καταρθώνομε καὶ τοὺς περικυκλώνομε καὶ σὶὸ τέλος τοὺς νικοῦμε.

Τὴν ἐφοδο τὴν ἀρχισεν ἓνας ἀπὸ τοὺς ἐνωμοτάρχας μας, ὁ ὅποιος φονεύει τὸν σηματοφόρον τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου, λαμβάνει τὴν σημαίαν του, τὴν ὅποιαν καὶ μεταφέρομε ἀπὸ πρόσκοπον καὶ πρόσκοπο τῆς ὁμάδος μας σὶὸ στρατόπεδό μας, μὲσά στῆς φωνῆς καὶ σὶὰ ἀδιάκοπα «ζήτω».

Ἡ ὥρα εἶνε 10.30' διὰν τελειώνει ἡ ψευδομάχη καὶ τὴν ἀρχίζει τὸ ψήσιμο τοῦ μεσημεριανοῦ φαγοῦ μας, ὕστερα ἀπὸ τὰ φαῖ ἀρχίζει τὸ κολήμβι σὶὸ ποτάμι ποῦ ἐβάσιαξε ἔως στῆς 3 τὸ ἀπόγευμα.

Τὴν παίζομε θέατρο, τὸ ὅποιον τὸ διαδέχεται μιὰ ἀπαγγελία καὶ μετὰ ἀπειρα παιχρίδια ἔως τῆς 6.30'.

Φθάνομε πάλι σὶὸ Κοκίον — γιὰλῆ καὶ μπαίνομε σὶὸ βαποράκι καὶ σὲ μισὴ ὥρα, εἶμαστε σὶτῆ Σύνδρον ἡ ὥρα εἶνε 7.30' καὶ δὲν χάνομε τὴν εὐκαιρίαν νὰ δοῦμε τὴν πορφυρένια δίσκιν τοῦ ἡλίου ποῦ μόνον ἡ Σύνδρον ἔχει τὸ πρωτεῖο.

Κάνομε πάλι σὲ τετράδες παρελασι ἀπὸ τὴν Προκυμαία καὶ τέλος φθάνομε κατακουρασμένοι σὶὰ σπήτια, ἀλλὰ βλέπομε ἓνα παράδοξο ὅτι ὅσο κουρασμένα εἶνε τὰ πόδια μου, τόσο ξεκούραστο τοῖάθω τὸ μυαλό μου καὶ τὴν αἰτία τὴ ξέρω. Ἡ αἰτία εἶνε ἡ ἀγάπη πρὸς τὸ Πρόσκοπιον.

Σύνδρον Δ. Σ. ΧΟΥΒΑΡΔΑΣ

ΣΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Ὁ Δικαστῆς. Περιγράφε μου, σὲ παρακαλῶ τὸν ἄνθρωπο ποῦ εἶδες νὰ μιᾶ μὲ τὸν κατηγορούμενο.

Ὁ Μάρτυς. Δὲν ξέρω πῶς νὰ σᾶς τὸν περιγράψω.

Ὁ Δικαστῆς. Πές μου, ἔμοιαζε μὲ κανένα ἀπὸ ὄσους βλέπεις. Μὲ κανένα ἀπὸ τοὺς κ.κ. δικηγόρους, μὲ μένα λ. χ.;

Ὁ Μάρτυς. Ὁχι, κ. δικαστά. Ἐμοιαζε ἔξυπνος ἄνθρωπος.

ΦΡΑΝΣΕΖ ΧΟΔΓΚΣΩΝ ΜΠΑΙΡΝΕΤ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΛΟΡΔΟΣ ΦΟΝΤΛΡΟΥ

Μετάφρασις ἀπὸ τὸ Ἀγγλικὸ ὑπὸ Ἰδίας "Αλεξ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ Κόμης ἀκούμπησεν εἰς τοὺς βραχίονας τοῦ ἔγγονοῦ του καὶ μαζὶ καὶ οἱ δύο ἐπροχώρησαν πρὸς τὴν τραπεζαρίαν.

Δὲν μποροῦμε νὰ κρίνωμε ὅτι τὸ μικρὸ αὐτὸ ταξίδι ἐκούρασε κάπως τὸν Σέδρικ, μὴ θέδων ὅμως νὰ τὸ ὁμολογήσῃ, ἐπροφασίσθη μόνον ὅτι ἐξεστάθη καὶ ἐσκούπισε τὸ μέτωπό του μὲ τὸ μαντίλι, ποῦ τοῦ εἶχε δώσῃ ὁ Δικ καὶ ἐκάθισεν εἰς ἕνα μεγαλοπρεπὲς κἀθισμα ἀπέναντι ἀπὸ τὸν παπποῦ του, κυττάζων τριγύρω του μὲ θαυμασμόν.

—Θὰ ὑπερηφανεύεσθε πολὺ γιὰ τὸ σπίτι σας, εἶπεν, εἶνε πολὺ ὡμορφο, δὲν ἔχω ξαναἰδῆ τόσο ὡραῖο.

—Καὶ βρίσκετε πῶς πρέπει νὰ ὑπερηφανεύωμαι ; ἐρώτησεν ὁ κόμης.

—Βέβαια· κάθε ἄλλος στὴ θέσι σας θὰ ὑπερηφανεύετο. Ὅλα εἶνε τόσο ὡραῖα ἐδῶ. Βρίσκω ὅμως πῶς εἶνε πολὺ μεγάλο σπίτι μόνο γιὰ δύο πρόσωπα.

—Ἴσια, ἴσια εἶνε ὅ,τι πρέπει· πῶς τὸ βρίσκετε μεγάλο ;

Ὁ μικρὸς λόρδος ἐδίστασεν ἐπὶ τινὰς στιγμὰς.

—Ξεύρετέ, εἶπε, συλλογίζομαι πῶς ἂν ἐκατοικοῦσαν ἐδῶ μέσα δύο ἄνθρωποι ποῦ νὰ μὴν ἐξοῦσαν πολὺ ἀγαπημένοι, θὰ ἦσαν σὰν ἔρημοι.

—Ἐμεῖς θὰ εἶμαστε ἀγαπημένοι ; πῶς σοῦ φαίνεται ;

—Ναί, πιστεύω πῶς θὰ εἶμαστε ὅπως ἡμᾶς καὶ μὲ τὴν ἀγαπημένη μου.

Ὁ Κόμης ἐξάρωσε τὰ φρύδια του.

—Ποία εἶνε ἡ ἀγαπημένη σου ; τὸν ἠρώτησε.

—Ἡ μητέρα μου.

Ἐπηκολούθησε μακρὰ σιωπὴ καὶ ἐτελείωσαν τὸ γεῦμα χωρὶς σχεδὸν ν' ἀνταλλάξουν λέξιν. Ὁ μικρὸς εἶχε μελαγχολήσῃ διὰ μίαν καὶ ὁ γηραιὸς Κόμης εἶχε λάβει πάλιν τὸ αὐστηρὸ καὶ ἐπιβλητικὸν ὕφος του.

Ὅταν ἐτελείωσαν τὸ γεῦμα ἐν τούτοις ἐσηκώθη καὶ ὁ Σέδρικ καὶ μὲ μεγάλην προθυμίαν προσέφερε πάλιν τὸν βραχίονά του εἰς τὸν Κόμητα.

Ὅταν ἐφθασαν εἰς τὴν βιβλιοθήκην ὁ μικρὸς ἐκάθησε κατάχαμα κοντὰ εἰς τὴν πολυθρόνα τοῦ παπποῦ του καὶ ἐφαίνετο πολὺ μελαγχολικός. Ἐκύτταζε τὴν φωτιά, δὲν ἐμιλοῦσε καθόλου καὶ μία ἢ δύο φορές ἀνεστέναξεν ἐλαφρᾶ.

—Τί συλλογίζεσαι, Φοντλρού ; τὸν ἐρώτησεν ὁ Κόμης.

Ὁ Σέδρικ τὸν ἐκύτταξε καὶ ἐπροσπάθησε νὰ χαμογελάσῃ.

Ἰὴν ἀγαπημένη μου, ἀπήντησε, ἀλλὰ μοῦ φαίνεται πῶς καλύτερα θὰ εἶνε νὰ σηκωθῶ καὶ νὰ κάνω λίγες βόλτες.

Πράγματι ἐσηκώθη καὶ ἄρχισε νὰ βηματίσῃ μὲ βῆμα σταθερὸ, ἐνῶ εἶχε καὶ τὰ δύο του χέρια εἰς τὶς τσέπες. Ὁ μεγάλος σκύλος ποῦ ἐκάθητο κοντὰ εἰς τὴν πολυθρόνα τοῦ Κόμητος ἐσηκώθη, τὸν ἐκύτταξε γιὰ λίγες στιγμὰς καὶ ὕστερα τὸν ἀκολούθησε.

—Εἶνε πολὺ καλὸ σκυλί, εἶπεν ὁ μικρὸς χαϊδεύοντας τὸ κεφάλι τοῦ ζῴου. Φαίνεται πῶς καταλαβαίνει τί ἔχω μέσα μου.

—Καὶ τί ἔχεις μέσα σου ;

Ὁ Σέδρικ ἀντὶ ἀπαντήσεως ἀνεστέναξε καὶ ἐφαίνετο ὅτι ἔβαζε ὅλα του τὰ δυνατὰ γιὰ νὰ μὴν τὸν κυριεύσῃ ἡ λύπη του ; ὁ δὲ Κόμης ποῦ τὸ ἐνόησε, τὸν ἐφώνησε κοντὰ του καὶ τὸν ἐρώτησε τὴν ἀφορμὴ τῆς μελαγχολίας του.

—Εἶνε ἡ πρώτη φορὰ ποῦ εἶμαι μακρὸν ἀπὸ τὸ σπίτι μου, εἶπεν ὁ μικρὸς ἐνῶ τὰ μάτια του ἔλαμπαν, καὶ στενοχωρεῖται κανεὶς πάντα τὴν πρώτη νύχτα ποῦ κοιμᾶται ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι του. Ἀλλὰ ἡ ἀγαπημένη μου δὲν εἶνε μακρὸν καὶ ὅταν θέλω νὰ τὴν βλέπω ἔχω ἐδῶ τὰς φωτογραφίας της.

Ἐβγάλε ἕνα μικρὸ μενταγιὸν ποῦ κρεμόταν στὸ λαιμό του, τὸ ἀνοίξε καὶ τὸ ἔδειξε εἰς τὸν Κόμητα, ὅστις θέλοντας καὶ μὴ ἀναγκάστηκε νὰ κυττάσῃ τὴν φωτογραφία καὶ τὸν ἐξέπληξε πολὺ τὸ ὡμορφο καὶ εὐγενικὸ πρόσωπο τῆς νεαρᾶς γυναικός.

—Τὴν ἀγαπᾶς πολὺ ; τὸν ἠρώτησε.

—Πολύ. Βλέπετε ὁ κ. Χόμπερ ἦταν φίλος μου, ὁ Δικ τὸ ἴδιο, ἡ Μαίρη, ἡ γυναίκα ποῦ ἐπωλοῦσε τὰ μῆλα, ἀλλὰ ἡ ἀγαπημένη μου εἶνε ἐντελῶς ἄλλο πρᾶγμα. Ὁ πατέρας μου ἄφησε ἐμένα νὰ φροντίζω γι' αὐτήν.

αὐτὴν κ' ἀμα γίνω ἄνδρας θὰ κυττάξω νὰ ἐργάζομαι γι' αὐτήν.

—Καὶ τί σκοπεύεις νὰ κάνῃς ;

Ὁ μικρὸς ἐκάθησε κατάχαμα κοντὰ εἰς τὴν φωτιά, καὶ κυττάζοντας τὸ μενταγιὸν ἔμεινε γιὰ λίγες στιγμὰς συλλογισμένος.

—Πιθανὸν νὰ συνεργασθῶ μὲ τὸν κ. Χόμπερ, εἶπε, ἂν καὶ θὰ μοῦ ἄρεσε πολὺ νὰ ἐγινόχουν πρόεδρος.

—Ἀντὶ αὐτοῦ θὰ σὲ βάλω εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Λόρδων, εἶπεν ὁ πάππος του, μειδιῶν μὲ τὴν λογικὴν τοῦ ἔγγονοῦ του.

Ὁ Σέδρικ ἔμεινε καὶ πάλιν συλλογισμένος καὶ ἐφαίνετο σὰν νὰ ἐξύγιζε τὰ πράγματα.

—Πιθανὸν νὰ πάω κ' ἐκεῖ ποῦ λέτε, ἂν εἶνε καλά, εἶπε μετὰ μεγάλην σκέψιν.

Ὁ Κόμης δὲν ἀπήντησε.

Ἐξαπλώθη καὶ εἰς τὴν πολυθρόνα του καὶ ἐβυθίσθη εἰς σκέψεις, ἐνῶ ὁ μικρὸς λόρδος ἐξακολουθοῦσε νὰ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κους κ. Δ. Κολλάρου, πρόσκοπον 1ης Όμ. Σμύρνης. Κ. Παλακωνοταγίου μαθητήν Έμπορικής Σχολής, Πύργου. Π. Περγαντήν, Ένωμοτάρχην 1ης Όμ. Σμύρνης. Αί μεταφράσεις σας ελήφθησαν.

— Πί. Σηλιόπουλον, Πρόσκοπον 4ης Όμ. Α. Ένταυθα. Λάζαρον Σιδέναν, Μεραρχία Σεροών. Ελήφθησαν αν εγκριθούν θα δημοσιευθούν.

— Έφεδρον Ανδρόν Δημήτριον Κόντης Κέρκυραν. Σας εγράψαμε και σας εστειλάμε τα φύλλα από 1ης Ιανουαρίου.

— Γ. Ιοηρόν, Έπαρχηγέοντα Ένωμοτάρχην, Σμύρνην. Ήουράσατε δια θα κανονισθούν. Τα φύλλα σας θα σας στείλωνται εις την νέαν σας διεύθυνσιν.

— Κωνοι. Καθδαδίου, μαθητήν Γυμνασίου, Κέρκυραν. Σας στέλλομε το εγκώπιον, τιμάται 30 λεπ. τα οποία παρακαλώ ν' αποστείλετε εις γραμματειακόν. Ο αδελφός σας να στείλη 4 δραχ. να τον γράψωμε δι' εν έτος. Από 1ης Ιαν. ή από 1ης Ιουλίου.

— Παναγιώτην Παράν, Πάριος. Το 14 Φυλλάδιον σας εστάλη.

— Μ. Κυριακόπουλον, δεκανέα, Σμύρνην. Η επιταγή σας δεν ελήφθη ακόμη.

— Κων. Σαλονικίου, Χαλκίδα. Η ώραία περιγραφή σας ελήφθη και ως θέλετε δημοσιεύεται.

— Ιωάννην Γκοβάλην, Μέτωπον. Σας ευχαριστούμε για την κίνησι της Περιφερείας σας την ό-

— Γεώργιον Ζωιτόπουλον, Βόλον. Σας ευχαριστούμε για την κίνησι της Περιφερείας σας την όποιαν και δημοσιεύομε.

— Πέτρον Μπάχαν, Χίον. Η επιστολή σας ελήφθη αλλά η επιταγή ακόμη. Όσον αφορά τα άλλα που μου γράφετε σας συνιστώ όλίγην ύπομονήν.

— Εδάγγελον Κίραον, Κέρκυραν. Γεώργ. Παληούραν, Αργίριον. Γεράσιμον Πεφάνην, Πειραιά, Γ. Παπαδημητρακόπουλον, Ένταυθα. Αποτόλον Πάτοαν, Μυτιλήνην. Ηλίαν Βενιζελέα, Καρδαρούλη. Αθανάσιον Βαρθαπούλην, Μέτωπον. Νικόλαον Γερακάρη, Κέρκυραν. Ιωάννην Ένισολίδην, Ένταυθα. Δημήτριον Κουζέλλην, Αργίριον. Γεώργιον Καρκαϊδόν, Αργίριον. Δημ. Κακολάκη, Σύρον. Έπαμ. Σιαμάτην, Ένταυθα. Φ. Κ. Στεφανίδην Κέρκυραν. Γεώργ. Τσουνκαλάν, Αργίριον. Γεώργ. Τσίμαν, Χίον. Διον. Φλωράτον, Αργοστόλιον. Χρήστον Τσιτιμελήν, Αργίριον. Ίβάν Σκαρμαγκάν, Ένταυθα. Αί συνδρομαί σας έχουν λήξει και σας παρακαλούμε να τας αναπεώσετε το γρηγορότερον.

— Ανδρέαν Ζησιμόπουλον, Λεβαδεία. Έγράψαμε τον φίλον σας για 1 1/2 έτος από 1ης Ιανουαρίου του 1919. Όσον αφορά τα φυλλάδια που μας ζητήτε σιοιχίζουν δραχμ. 5.

Όρεβουάρ σιό άλλο φύλλο.

ΟΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΣΑΣ

κιντήση την φωτιά χαιδεύοντας τον πελώριον σκύλον, που είχε ξαπλωθή κοντά του.

Έπληροθύθησε μακριά σιωπή και μισή ώρα αργότερα που ήλθεν ο κ. Χάβιζαμ, ο Κόμης του ένενσε να μη κινήθουντο διότι ο μικρός είχε αποκοιμηθή με το όλόξανθο κεφάλια του αποκοιμισμένο κοντά εις το κεφάλι του σκύλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

Ο ΚΟΜΗΣ ΚΑΙ Ο ΕΓΓΟΝΟΣ ΤΟΥ

Το πρωί όταν έξύπνησεν ο Σέδροκ εκάτταξε τριγύρω του σαστισμένος και δεν μπορούσε να θυμηθί πως είχε βρεθί μέσα στο μεγάλο και ώραίο αυτό δωμάτιο με το άναμένο τζάκι. Έστριψε τα μάτια του για να ιδί καλά και να μπορέση να θυμηθί όταν είδε δύο γυναίκες να τον πλησιάζουν.

— Καλημέρα σας, μιλώρδε, τού είπεν ή μία παύ

δεν ήταν άλλη παρά ή οικονόμος Κα Μίλον, εκοιμηθήκατε καλά;

— Πολύ ώραία, αλλά δεν μπορώ να θυμηθώ πως βρέθηκα μέσα σ' αυτό το δωμάτιο.

— Σας είχε πάρει ο ύπνος χτές το βράδυ στη βιβλιοθήκη και σας φέραμε αγαλιά εδώ χωρίς να καταλάβετε τίποτε. Απ' εδώ είνε ή Λεόνη που θα σας βοηθήση να ντυθήτε όταν θελήσετε να σηκωθήτε.

— Α, ευχαριστώ πολύ, μά δε θέλω να σας βάλω σέ κόπο. Και ξεύρετε, έχω συνηθίσει να ντύνωμαι μόνος μου. Σιό σίτι μας βλέπετε είχαμε την καμένη τη Μαίρη για όλες της δουλειές και έτσι δεν πρόφθανε να μάς υπηρετή και στον ένανό μας.

(Ακολουθεί)

Τύποις Δ. Χ. ΤΡΕΜΠΕΛΛΑ, Πραξιτέλους 4.